

JOAN DA...

Beste gizandi bat joan yaku euskal alorretik. Inurria baizen langillea, eta jakintsua baizen apala, Aita Justo Mokoroa urteen geisotasunak jota, orioa amaitzen yakon krisaillu baten antzera joan yaku. Azken-aldiotan ez zan bere gelatik urteten, Aingeru Zaindaria eban bere arreba Ixidore'ek beti lagunduta. Ikertzera niñoakio-
nean, beti artzen ninduan irribarre gozo bat ezpanetan eballa, bere barruko ontasunaren ezaugama zan irribanea.

Ia eun milla esaera jator idatziak edo entzunak jaso ditu, urteetan zear lanari emonda, euskera ekiko maitasun utsaz. Mezakotuta laster asi zan bilduma-lan ori egiten, eta aldiaren joanean, atsedinari uko egiñez, arriz-
-arri bere aalegiñaren jauregi yaukal ori eraiki dau, berak oi eban antzera, isillik eta euskerarekiko maitasunez gaiñezka.

Gora-beera batzuen ostean, noizbait uda onetan agertu zan bere "Ortik eta emendik" bilduma bikaiña eta Bilbao'ko eskolapiotarren ikastetxean egin zan bere liburu onen aurkezpena. Egun gogoangarria berarentzat baita an gengoan guztiontzat be. Liburu bat agertzen danean, egillearentzat seme baten jaiotza lakoa ei'da, eta egun aretan gaiñezkatzen yakon zoriona agiri eban Aita Justo'k, eta izan be, mundura etorritako bere ondorengoaz, bitxi bat jαιο dala euskal elertia en arloan esan daiteke. Geisotu zanean, bildur nintzan, bere lan
emaldoi ori il-aurretik berak ikusiko ete... baiña Jaungoikoak zorion ori emon eutsan, ondo irabazitakoa ain zuzen be...!

Eleizkizunak ospatu bitartean, bein eta barriro ezin nengikean burutik auxe uxatu: badoaz Euzkadi'ko gizon andiak bata bestearen atzetik ostentzen... Etorriko dira, baiña, itzitako utsunea beteteko areik lako gizandiak, gure aberriari ospe, argi ta anditasuna emon dagioen...?

Nire gogoa bildur eta itxaropena en artean murgilduta egoan, eta aitortu bearrean naz, itxaropentsua baiña bildur nintzala, gaurko giroa ikusirik. Dana-dala euskerari zor dautsaguna emoten jarraitu dagigun, eta egunen baten euskal alorrean lora dizdiratsuak agertuko al dira...!

Agur Aita Justo maitia. Gomuta-lantxu oneri, baiña, olerki bataz amaia emongo dausat, lekuren batetik berak irakurriko dualakoan...

Joan da isil-isillik
bizi izan zan antzean,
joan da gure artetik
dei gorena entzutean.

Gizandiak bezala
beti lanari lotua,
oldez genduan apala
izatez maitetsua.

Biotzari negarrak
darioz isillean,
arimari didarrak

Aita Justo galtzean.

Galdu da gure etxean
lora ederra bikaiña,
baiña gaurko illuntzean
yatorku aren usaiña.

Gure aberriko ortzian
galdu da izar argia,
zerurako bidean
bitxi garbi-garbia.

Nork aren utsunea
beteko Euskalerrian:

au naigabe gurea
oroi-miñez etsian...!

Ez gaitu itzi bakarrik
bera joan danean,
"Ortik eta Emendik"
izan daigun artean.

Agur Aita Mokoroa
aberriko erraldoia,
zukanantz egan doa
gure barruko otoia.

ZUBIRI'tar IÑAKI